

VRHOVNOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

U Zagrebu 29. travnja 2022. godine

Na broj: St-2387/2021

Predlagatelj: Thomas Peter Limberger, OIB: 26485141212, Velika Britanija i Sj. Irska, London, Elephant Rd 703/130 kojeg zastupaju odvjetnici Kristijan Kovač, Tanja Žitnik Šicel, Robert Karakaš, Kornelija Miše Bobinac, Nela Petrović i odvjetnička vježbenica Nika Popovski, svi iz Kovač & partneri odvjetničko društvo d.o.o., Heinzelova 70, 10000 Zagreb

Stečajni dužnik: Tritone Estates d.o.o. u stečaju, OIB: 38843022529, Planinska 13, 10 000 Zagreb

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

punomoć
prilozi kao u tekstu

I. PRIMITAK DRUGOSTUPANJSKOG RJEŠENJA

Predlagatelj je dana 31. ožujka 2022. godine zaprimio rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje u tekstu: VTS) poslovni broj: 4 PŽ-800/2022-2 od 22. veljače 2022. godine (dalje u tekstu: Drugostupanjsko rješenje). Predmetnim rješenjem VTS je odbio žalbu žalitelja, ovdje Predlagatelja kao neosnovanu i potvrdio rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2387/2021-6 od 7. siječnja 2022. godine (dalje u tekstu: Prvostupanjsko rješenje).

Punomoć i dokaz primitka Drugostupanjskog rješenja dostavljaju se u prilogu.

II. ZAKONSKA OSNOVA I RAZLOZI PODNOŠENJA PRIJEDLOGA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Temeljem članka 19. stavka 8. Stečajnog zakona (Narodne novine 71/15, 104/17, 36/22, dalje u tekstu: SZ) u vezi s člankom 400. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91,

91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje u tekstu: ZPP), Predlagatelj pravodobno podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije (dalje u tekstu: Prijedlog) sukladno odredbi članka 387. stavka 2. ZPP-a iz razloga propisanih odredbom članka 385. stavka 1. ZPP-a, kao niže.

III. ODREĐENO NAZNAČENA PRAVNA PITANJA

Sukladno odredbama članka 385. stavka 1. te članka 387. stavka 3. ZPP-a, Predlagatelj predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da mu dopusti podnošenje revizije protiv Drugostupanjskog rješenja VTS-a kojim je potvrđeno rješenje Prvostupanjsko rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, zbog određeno naznačenih pravnih pitanja, kako slijedi:

Pravna pitanja: Je li zakonska presumpcija o nesposobnosti za plaćanje iz članka 431. stavka 1. Stečajnog zakona oborena ako u sudskom spisu postoje dokazi koji jasno upućuju na to da je stečajni dužnik podmirio svoju obvezu iz neizvršene osnove za plaćanje prije objave oglasa prvostupanjskog suda iz članka 430. Stečajnog zakona te prije donošenja rješenja o otvaranju i zaključenju skraćenog stečajnog postupka?

Je li žalbeni sud vezan sadržajem Očevidnika redosljeda neizvršenih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate Financijske agencije ako u sudskom spisu postoje dokazi da je potraživanje vjerovnika s osnove navedene u Očevidniku podmireno, a imajući u vidu odredbu članka 11. stavka 3. Stečajnog zakona?

Je li žalbeni sud prilikom odlučivanja o žalbi protiv rješenja suda prvog stupnja o otvaranju i zaključenju skraćenog stečajnog postupka donesenog sukladno odredbi članka 431. stavka 2. Stečajnog zakona dužan ocijeniti predstavlja li doneseno rješenje nerazmjeran teret za stečajnog dužnika, a s obzirom da se radi o potraživanju koje je prestalo i prije objave oglasa po članku 430. SZ-a i prije donošenja tog rješenja, vodeći računa o zaključcima Europskog suda za ljudska prava u presudama od 6. rujna 2016. Cindrić i Bešlić protiv Hrvatske, zahtjev broj 72152 te od 18. srpnja 2013. Klauz protiv Hrvatske, zahtjev broj 28963/10 u primjeni odredbi čl. 6. st. 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97, 14/02, 98/05, 1/06, 2/10) te članka 1. Protokola 1. uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda?

IV. ODREĐENO IZLOŽENI RAZLOZI VAŽNOSTI PRAVNIH PITANJA IZ AD.III. OVOG PRIJEDLOGA

Sukladno odredbama članka 385. stavka 1. te članka 387. stavka 3. ZPP-a, Predlagatelj u nastavku određeno izlaže razloge zbog kojih smatra da su pravna pitanja u Ad III. ovog Prijedloga važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kako slijedi:

IV.1. Razlozi zbog kojih Predlagatelj smatra da su prva dva naznačena pitanja važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava te ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni

U obrazloženju Drugostupanjskog rješenja VTS, između ostalog, navodi:

„2. Thomas Peter Limberger je podnio žalbu protiv rješenja, kao osoba ovlaštena za zastupanje dužnika do trenutka otvaranja stečajnog postupka, navodeći da u trenutku donošenja rješenja nisu bili ispunjeni uvjeti za otvaranje i zaključenje skraćenog stečajnog postupka. Žalitelj ukazuje na to da je dug po osnovi poreza na promet nekretnina iznosio 111.274,97 kn, zatim, da je Financijska agencija na temelju rješenja o ovrsi zaplijenila i prenijela iznos od 17.712,51 kn, kao i da je dužnik 29. srpnja 2021. platio preostali iznos duga u iznosu od 96.806,81 kn, zbog čega nije imao evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje. Stoga smatra da nisu bile ispunjene pretpostavke za donošenje rješenja na dan 7. siječanj 2022. U prilog žalbenih navoda dostavlja povijesni izvadak iz sudskog registra, rješenje o ovrsi Ministarstva financija, Porezne uprave od 26. ožujka 2021., knjigovodstvenu karticu dužnika i univerzalni nalog za plaćanje od 29. srpnja 2021. Predlaže da ovaj žalbeni sud ukine pobijano rješenje i odbaci zahtjev za pokretanje skraćenog stečajnog postupka, podredno, da ga ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovan postupak“

„7. [...]Odredbom čl. 431. Stečajnog zakona propisano je da ako osobe ovlaštene za zastupanje dužnika po zakonu u roku od 15 dana ne podnesu popis imovine i obveza dužnika ili ako iz toga popisa proizlazi da dužnik ima imovinu koja nije dostatna za namirenje predvidivih troškova stečajnoga postupka te ako u roku od 45 dana nijedan vjerovnik ne predloži otvaranje stečajnoga postupka i ne predujmi sredstva za namirenje troškova postupka, smatrat će se da je dužnik nesposoban za plaćanje,“

„10. Neosnovani su žalbeni navodi da nisu bili ispunjeni uvjeti za donošenje rješenja o istovremenom otvaranju i zaključenju skraćenog stečajnog postupka zato što dužnik na dan donošenja prvostupanjskog rješenja nije imao evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje. Naime, iz očevidnika neizvršenih osnova za plaćanje (list spisa 34.-35.) i dopisa Financijske agencije Klasa: 160-01/22-07/2, Ur.broj 08-2012-22-VP od 28. siječnja 2021 (list spisa 37.), proizlazi da je ukupan preostali iznos duga po svim neizvršenim osnovama za plaćanje 7. siječnja 2022. iznosio 103.720,86 kn, a da je tek

12. siječnja 2022. od Porezne uprave, Ministarstva Financija, zaprimljeno rješenje o obustavi rješenja o ovrsi na temelju kojeg je račun blokiran.“

Prije svega, Trgovački sud u Zagrebu donio je Prvostupanjsko rješenje zasnivajući ga na zakonskoj presumpciji o nesposobnosti Stečajnog dužnika za plaćanje iz članka 431. stavka 1. SZ-a. Međutim, imajući u vidu dokaze koji su priloženi spisu predmeta temeljem kojeg je VTS odlučivao o žalbi Predlagatelja, kao i temeljno načelo stečajnog postupka iz članka 11. stavka 3. SZ-a, Predlagatelj smatra da je stajalište VTS-a kojim se potvrđuje Prvostupanjsko rješenje pogrešno. Dodatno, Predlagatelj smatra da je potvrđivanjem Prvostupanjskog rješenja VTS zauzeo stav koji dovodi do smanjenja povjerenja u pravosuđe i do pravne nesigurnosti, a što čini jednu od temeljnih komponenti države koja se temelji na vladavini prava.

Naime, tijekom žalbenog postupka Predlagatelj je u spis predmeta dostavio dokaze da je Stečajni dužnik podmirio svoju obvezu iz neizvršene osnove za plaćanje. Štoviše, iz predmetnih dokaza jasno proizlazi da je Stečajni dužnik podmirio svoju obvezu ne samo prije donošenja Prvostupanjskog rješenja, već i prije objave oglasa sukladno članku 430. SZ-a (a što je ujedno i sudska radnja koja se prethodno treba provesti da bi se, u konačnici, zakonska presumpcija iz članka 431. stavka 1. mogla primijeniti). Osim toga, spisu predmeta prileže i dokazi kojima sam vjerovnik Stečajnog dužnika (Porezna uprava) potvrđuje da je dug Stečajnog dužnika namiren.

Stoga, dokazima koji su se u vrijeme odlučivanja VTS-a o žalbi Predlagatelja nalazili u spisu predmeta te koji datiraju prije donošenja Drugostupanjskog rješenja, zakonska presumpcija iz članka 431. stavka 1. SZ-a je **oborena**, a što je VTS odlučujući o žalbi Predlagatelja protiv Prvostupanjskog rješenja u potpunosti zanemario.

Nadalje, indikator važnosti određeno naznačenih pravnih pitanja nedvojbeno se očituje i u tome što je VTS, prilikom odlučivanja o žalbi Predlagatelja, povrijedio načelo iz članka 11. stavka 3. SZ-a. Naime, VTS je bio dužan – po službenoj dužnosti - utvrditi sve činjenice koje su važne za konkretni stečajni postupak te, radi toga, po potrebi, izvesti i sve potrebne dokaze, a što VTS u konkretnom slučaju nije učinio. Značaj povrede tog načela u konkretnom slučaju još je i veći kad se uzme u obzir da su nesposobnost dužnika za plaćanje i vrijeme njegove nesposobnosti za plaćanje pretpostavka za otvaranje i zaključenje skraćenog stečajnog postupka, a koje pretpostavke u konkretnom slučaju – s obzirom na dokaze u spisu predmeta – nisu postojale ni u vrijeme objave oglasa sukladno članku 430. SZ-a, niti u vrijeme donošenja Prvostupanjskog rješenja.

VTS je, povredom predmetnog načela, odstupio od svoje prakse. Naime, VTS u rješenjima pod poslovnim brojem: PŽ-7227/2016-6 od 25. siječnja 2017. godine te PŽ-8668/2016-2 od 18. siječnja 2017. godine, PŽ-8369/2016-2 od 18. siječnja 2017. godine te PŽ-303/2017-2 od 1. veljače 2017. godine, u bitnome navodi da je sud, vodeći računa

o navodima žalitelja te radi utvrđivanja bitnih činjenica za donošenje odluke, po službenoj dužnosti dužan utvrditi sve činjenice koje su važne za stečajni postupak. Predmetno podrazumijeva i izvođenje svih potrebnih dokaza.

Prema tome, VTS se potvrđujući Prvostupanjsko rješenje nije mogao niti smio samo i isključivo osloniti na očevidnik o neizvršenim osnovama za plaćanje Financijske agencije kao dokaz nesposobnosti za plaćanje Stečajnog dužnika, a istovremeno, pri tome, zanemariti sve ostale dokaze u spisu. Ovo osobito stoga što predmetni očevidnik predstavlja evidenciju o podacima čija točnost ovisi o tome je li vjerovnik pravodobno obavijestio Financijsku agenciju da je njegova tražbina prema Stečajnom dužniku namirena.

Dokaz: rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu PŽ-7227/2016-6 od 25. siječnja 2017. godine (prilog 1)
rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu PŽ-8668/2016-2 od 18. siječnja 2017. godine (prilog 2)
rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu PŽ-8369/2016-2 od 18. siječnja 2017. godine (prilog 3)
rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu PŽ-303/2017-2 od 1. veljače 2017. godine (prilog 4)

Imajući u vidu sve prethodno navedeno, Predlagatelj smatra da su prva dva naznačena pravna pitanja u Ad. III. ovog Prijedloga važna za odluku u ovom sporu jer je Predlagatelj, a što potvrđuje i sudska praksa VTS-a kroz gore navedene odluke, dokazima koji prileže spisu predmeta oborio zakonsku presumpciju iz članka 431. stavka 1. SZ-a o nesposobnosti za plaćanje dužnika. Dakle, kako VTS u ovom konkretnom slučaju odbija žalbu Predlagatelja, na način da zanemaruje oborivost zakonske presumpcije te postupa protivno temeljnom načelu stečajnog postupka iz članka 11. stavka 3. SZ-a – a što nije u skladu s praksom samog VTS-a - prema mišljenju Predlagatelja nedvojbeno se radi o postupanju VTS-a koje dovodi do smanjenja povjerenja u pravosuđe i do pravne nesigurnosti, a što čini jednu od temeljnih komponenti države koja se temelji na vladavini prava. Stoga, prva dva pravna pitanja navedena u Ad. III. ovog Prijedloga je važna su i za osiguranje jedinstvene primjene prava te ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

IV.2. Razlozi zbog kojih Predlagatelj smatra da je treće naznačeno pitanje važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava te ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni

Riječ je o pravnom pitanju u pogledu kojeg odluka VTS-a odstupa od prakse revizijskog suda Rev-89/2021-2 od 2. ožujka 2021. godine te od prakse Europskog suda za ljudska prava u presudama od 6. rujna 2016. godine Cindrić i Bešlić protiv Hrvatske, zahtjev broj 72152 te od 18. srpnja 2013. godine Klauz protiv Hrvatske, zahtjev broj 28963/10.

Napominje se da revizijski sud u predmetu Rev-89/2021-2 nije odlučivao o reviziji podnesenoj u stečajnom postupku, već postupku naknade štete prema Republici Hrvatskoj. Međutim, Predlagatelj smatra da su, unatoč tome, zauzeta pravna stajališta revizijskog suda – a u svjetlu prakse Europskog suda za ljudska prava – nedvojbeno važna i za ovaj predmet i za jedinstvenu primjenu prava i razvoj prava kroz sudsku praksu.

Revizijski sud u presudi Rev-89/2021-2 navodi sljedeće:

„Imajući u vidu stajalište Europskog suda za ljudska prava izraženo u presudi Klauz protiv Hrvatske (presuda od 18. srpnja 2013, zahtjev br. 28963/10) koje je taj sud detaljnije razradio i u presudi Cindrić i Bešlić protiv Hrvatske (presuda od 6. rujna 2016., zahtjev br. 72152/13), a koja se odnosi na parnični predmet u kojem je zahtjev za naknadu štete protiv Republike Hrvatske bio u cijelosti odbijen, revizijski sud smatra da se neovisno o ishodu spora može razmatrati je li postignuta pravedna ravnoteža između općeg interesa (legitimnog cilja kojem teži pravilo naknadi troškova) i prava tužiteljica na temelju čl. 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju

[...]

„U svakom predmetu koji uključuje eventualnu povredu čl. 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju sud mora utvrditi je li zbog miješanja države neka osoba morala snositi nerazmjeran i prekomjeran teret.“

U skladu s navedenom praksom revizijskog suda te imajući u vidu okolnosti konkretnog slučaja iz kojih jasno proizlazi da je Stečajni dužnik podmirio svoju obvezu iz neizvršene osnove za plaćanje (i to ne samo prije donošenja Prvostupanjskog rješenja, već i prije objave oglasa sukladno članku 430. SZ-a), Predlagatelj smatra da je VTS bio dužan razmotriti predstavlja li Prvostupanjsko rješenje (te u konačnici njegove posljedice) nerazmjeran teret za Stečajnog dužnika. Kako VTS to nije učinio, nedvojbeno se zaključuje da Drugostupanjskim rješenjem nije postignuta pravična ravnoteža između zaštite prava vlasništva s jedne strane, i zahtjeva općeg interesa vezanih za vođenje skraćenog stečajnog postupka, s druge strane. Naime, istovremeno otvaranje i zaključenje skraćenog stečajnog postupka u ovom slučaju za Stečajnog dužnika predstavlja nerazmjeran i prekomjeran teret, a što nedvojbeno dovodi i do povrede prava Stečajnog dužnika na mirno uživanje vlasništva u skladu s člankom 1. Protokola broj 1 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Naime, posljedica propusta u postupanju VTS-a jest da nekretnina koja je u vlasništvu Stečajnog dužnika te čija vrijednost višestruko premašuje iznos ionako već podmirenog duga, sad ulazi u stečajnu masu Stečajnog dužnika te se ista ima prodati, iako je vjerovnik Stečajnog dužnika već odavno namiren.

Dodatno, u presudi Rev-89/2021-2 Revizijski sud navodi:

„Prema ocjeni ovog suda predmetna tužba nije bila lišena ikakvog sadržaja ili očigledno nerazumna, niti se može smatrati da je očekivanje tužiteljica da će ostvariti pravo na naknadu štete bilo potpuno neopravdano.“

S tim u vezi, Predlagatelj smatra da VTS – u konkretnom slučaju, odnosno s obzirom na konkretne okolnosti ovog slučaja – nije ni mogao ni smio zanemariti legitimno očekivanje Stečajnog dužnika da zbog nedvojbene činjenice podmirenja duga i to:

- tri mjeseca prije objave oglasa sukladno članku 430. SZ-a;
- pet mjeseci prije donošenja Prvostupanjskog rješenja,

predmetni dug više ne postoji u evidencijama ni njegovog vjerovnika (Porezne uprave) niti Financijske agencije, odnosno da skraćeni stečajni postupak neće biti ni pokrenut s obzirom da je njegov dug prema vjerovniku podmiren.

Dokaz: presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske u predmetu Rev-89/2021-2 od 2. ožujka 2021. godine (prilog 5)
presuda Europskog suda za ljudska prava od 6. rujna 2016. godine u predmetu Cindrić i Bešlić protiv Republike Hrvatske (zahtjev broj 72152) (prilog 6)
presuda Europskog suda za ljudska prava od 18. srpnja 2013. godine u predmetu Klauz protiv Republike Hrvatske (zahtjev broj 28963/10) (prilog 7)

Stoga, Predlagatelj smatra da je naznačeno pravno pitanje važno za odluku u ovom sporu.

Pri tome, kako se nedvojbeno radi o postupanju VTS-a koje dovodi do smanjenja povjerenja u pravosuđe i do pravne nesigurnosti, a što čini jednu od temeljnih komponenti države koja se temelji na vladavini prava, Predlagatelj smatra i da je naznačeno pravno pitanje važno i za osiguranje jedinstvene primjene prava te ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

V. PRIJEDLOG PREDLAGATELJA

Slijedom svega naprijed navedenog, Predlagatelj predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da dopusti podnošenje revizije protiv drugostupanjskog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 4 PŽ-800/2022-2 od 22. veljače 2022. godine.

Za Predlagatelja

Kristijan Kovač
odvjetnik